

எனது எழுத்துலக வாழ்வு வளர்ச்சியில் தயாரிக்கப்பட்ட அச்சு ஊடகங்களில் ஆரம்பமாகி, பின்னாளில் இணைய ஊடகத்தையே நோக்கி வளர்ந்தது. 1970 களில் எனது எழுத்துக்கள் வீரகச்சேரி, தினகரன் முதலான நாளிதழ்களிலும் மல்லிகை, பரணி, புதுயுகம், கதம்பம், மாணிக்கம் முதலான சிறந்த இதழ்களிலும் தான் வெளிவந்தன. அவுஸ் திரவியாவாக்கு வரும் வரையில் ஓவ்வொரு வளர்ச்சியின் அச்சு எழுத்துக்களினால் கோரிக்கப்பட்ட அச்சாகிய எனது படப்புகள், 2000 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் கணினியில் பதிவாகி இணைய ஊடகங்களிலும் பரவத்தொடங்கியது. இணையத்தின் வருகையுடன், தமிழ் எழுத்து உரூபங்களும் அறிமுகமானதும் அதாவது காலமும் நடமாடும் வகையிலிருந்து பணியை எடுத்து, காகிதத்தில் எழுதி, தபாலில் அனுப்பும் வழக்கம் முற்றாக மறைந்தது.

முதலில் பாமினி உரூபங்களில் கணினியில் எழுதத்தொடங்கியதும், எனது மனவை வழி உறவினரான திருமதி பாமினி என்பவர், தனது அண்ணாதான் அந்த தமிழ் உரூபக் கண்டுபிடித்து, அதற்கு தனது பெயரையும் சேர்ப்பினால் என்று சொன்னதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனே. அதன் பின்னர் யுனிகோட்டில் எழுதிப் பழகினேன். இவ்வாறு எழுதிக் கொண்டிருந்த போதுதான் மெல்பன் நண்பர் எழுத்தாளர் நட்சேன், எனக்கு தனது இணைய இதழை அறிமுகப்படுத்தினார். முதலில் அவர் ஊடாகவே எனது ஆக்கங்களை ஜெர்மனியிலிருந்து வெளிவந்த தனது இணைய இதழ்க்கு அனுப்பினேன். அவற்றை ஏற்று தொடர்ச்சியாக பிரசுரித்த தனது இணையத்தளத்தையும் ஜெர்மனி கங்காதரன், என்னுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, தோழமை பிண்டார். அதன் பிறகு நானே நேரடியாக அவர்க்கு எனது ஆக்கங்களை அனுப்பத்தொடங்கினேன். இவ்வாறு தொடங்கிய எமது தோழமையினால், எனது இலக்கிய மற்றும் அரசியல் ஆய்வாளர்களான நண்பர்களின் ஆக்கங்களையும் தனது க்கு அறிமுகப்படுத்தினேன். அவற்றையும் தனது ஆசிரியர் ஜெர்மனி கங்காதரன் மனமுவந்து ஏற்று பதிவிறுதினார்.

தமிழ்நாட்டில் வெளியான யுகமாயினி இதழில் வெளியான எனது சொல்ல மறந்த கதைகள் தொடர், நட்சேனின் வலைப்பிலும், அதேசேமயம், தனது யிலும் தொடர்ந்து வெளியானது. அதற்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்ததாயால், அதனை நல்லாகத் தொகுத்து வெளியிடும்படி கிளிநொச்சியிலிருந்து இலக்கிய நண்பர் கருணாகரன் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவந்தார். பின்னர் அவரது ஏற்பாட்டிலேயே சொல்ல மறந்த கதைகள் தமிழ்நாடு மலகைகள் பதிப்பகத்தினால் 2014 ஆம் ஆண்டில் வெளியானது. அதன் வெளியீட்டு அரங்கம் மெல்பனில் நடந்த போது, தொலைபேசியில் என்னவாழ்த்தியதோடு, அது போன்ற தொடர்களை தொடர்ந்தும் எழுதுமாறு தோழர் ஜெர்மனி

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 02 November 2020 22:19 - Last Updated Monday, 02 November 2020 23:01

சொன்னபடி ஜெர்மனியிலிருந்து ஒருநாள் அதிகாலையே ரயிலில் புறப்பட்டது எனதைத் தேடி வந்தார்.

தனீயில் எனது எழுத்துக்களைப் படித்து என்னுடன் தோழமை பிண்டவரான ராயப்ப அழகிரி அவர்களும் நான் பாரிஸில் தங்கியிருந்த இடம் தேடிவந்து அழைத்துச் சென்றார். எமக்கான சந்திப்பு ஒன்றுகூடலுக்கான ஏற்பாட்டை, எனது நீண்டகால நண்பரும் யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு இதழின் ஆசிரியரும் டான் தொலகை காட்சி இயக்கநுருமான எஸ். எஸ். சுகநாதனின் துணைவியார் ஜெனி சுகநாதன் அவர்கள் பாரிஸில் தமது இல்லத்தில் சயெ்திருந்தார். தோழர் அழகிரியும் நானும் மற்றும் ஒரு தோழர் உதயகும்பாரும் ரயில் நிலையம் சென்று தோழர் ஜெமெனியை அழைத்துச் சென்றோம். அன்றைய தினத்தலை மறக்கமுடியாது. யாழ். ஈழநாடு இதழில் முன்னர் பணியாற்றிய பத்திரிகையாளர் துரைசிங்கமும் வந்திருந்தார். அன்றைய பொழுது மிகவும் இனிமையாக கழிந்தது. மெல்பனில் எனது நண்பர்கள் எடுத்த ரஸூனா ஆவணப்படத்தையும் பார்த்தனர். தனீயில் தொடர்ந்து வளிவந்து நபுலுரூப் பெற்ற எனது படப்புகளையும் அன்று ஜெமெனிக் கு வழங்கினேன்.

மாலையானதும் மீண்டும் தோழர் ஜெமெனியை பாரிஸ் ரயில் நிலையத்திற்கு சற்றுத் தொலைவில் விடநேர்ந்தமைக்கு காரணம் பரிசீலனை செய்து பாரிஸ் வீதியில் அன்று ஏற்பட்ட போக்குவரத்து நெரிசல்தான் காரணம். ஜெர்மனிக் கான ரயிலுக்கு ஒரு சில நிமிடம் தான் இருந்தது. ஜெமெனி ஓட்டமும் நடையுமாக சென்று ரயிலைப் பிடித்தார். ஒரு நிமிடம் தாமதித்திருந்தால், அன்று அவர் பாரிஸில் தான் நிற்கநேர்ந்திருக்கும்.

எனதைத் தேடி வந்த அந்த நல்லுள்ளத்தை அன்று அந்த எதிர் பாராத போக்குவரத்து நெருக்கடி கடுமையாக சோதித்துவிட்டது. அவர் ஜெர்மனிக் கு சென்று சேரும் வரையில் பதட்டத்துடன் இருந்தனே. மீண்டும் அய்ரோப்பாவைக் கு வரும் போது, ஜெர்மனிக் கும் வந்து தன்னோடு சில நாட்கள் நிற்குமாறு கபறியிருந்தார். இந்த ஆண்டு நடப்பகுதியில் நேர்வையில் ஓஸ்லோவில் நடக்கவிருந்த இலக்கிய சந்திப்பின் 50 ஆவது நிகழ்ச்சிக் கு செல்லவிருந்தனே. எதிர் பாராமல் கொரோனோ வந்து குந்தகம் சயெத்துவிட்டது.

தோழர் ஜெமெனியும் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதாக சயெத்தி கிடைத்ததும் தொடர்புகொண்டு பசீனனே. சிகிச்சைபற்றி விபரமாகச் சொன்னார். உலகடங்கிலும் தினமும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தொடர்ச்சியாக பார்த்துப்படித்துவந்த தனீயின் இணைய இதழ் கடந்த மார்ச் மாதத்தின் பின்னர் வளிவரவில்லை. இறுதியாக ஈழத்தின் மபித்த எழுத்தாளர் நீர்வரைபொன்னையனின் மறைவுச் சயெதியுடன் நான் எழுதிய அஞ்சலிக் குறிப்புகள் தனீயில் வளியானது. என்னபடாக தனீய் க்கு தமது ஆக்கங்களை அனுப்பிக்கொண்டிருந்த சிலரும் தனீய் க்கு என்ன நடந்தது என்று கட்டவண்ணமிருந்தனர்.

இலங்கையில் மல்லிகை இதழை தங்கு தடையின்றி நான்கு தசாப்தங்களும் மலே நடத்திவந்த டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் உடல் உபாதைக் குள்ளானதும், மல்லிகை அதன் பின்னர் வளிவரவில்லை. ஐம்பது ஆண்டு நிறைவை நெருங்கிய சமயத்தில் மல்லிகையும் நின்றவிட்டது. நபற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள், பரோசிரியர்கள், கலஞ்சுகள், ஆய்வாளர்க்கு மல்லிகை எவ்வாறு களம் கொடுத்து ஊக்கமளித்ததோ, அவ்வாறே தோழர் ஜெமெனியின் தனீய் இணைய இதழும் நபற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்க்கு சிறந்த களம் வழங்கிவந்தது.

